

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Archiepiscopatus Et Electoratus Trevirensis

Abtei Sankt Maximin <Trier>

Avgvstae Trevirorum, 1633

Quæ actio instituta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62152)

mentiam modò nollent detinere, in scriptis alias ea proposituri.

Cui responsum; Suam Eminentiam ordinaturam desuper, quæ oportuna visa forent, sicque Eminentissimus conscendit Rhedam & sub vesperum, cum Comitatu Treuirim redijt.

Huic subiectionis Iuramento præter Suam Eminentiam interfuerunt,

D. Georgius Wolffgangus à Kesselstat Scholasticus Metropolitanæ Ecclesiæ.

D. Ioannes Guilielmus à Merzenhausen Capitularis Canonicus.

D. Damianus à Petra Vices gerens Treuireñs.

D. Cuno à Graenstein Cancellarius.

D. Ioannes Reinhardus à Sceteren Satrapa ad S. Wendelinum.

Ioannes à Bentzeradt Vice Tribunus.

Otto Henricus Zandt à Merle.

Ludolfus à Metternich.

Capitaneus Haller, aliique Aulici & Ministri.

Io. Millawer Secret.

Littera I.

VOTVM IN CAUSA FISCALIS

Cæsarei contra Abbatem S. Maximini, &

Archiepiscopum Treuirensis, ratione Exemptionis.

Quæ actio instituta?

Possem verba ea hîc repetere, quæ dixi, in causa Fiscalis, contra Abbatem S. Ægidij, & Senatum Norinbergensem, cum eadem sit petitio, nisi obscura Dñis videri

N.º.
Fiscalis Cæsarei petitio Abbatis S. Max.

mini absq;
medio ad
Imperium
pertinere.

deri posset mea Conclusio; quare, quod tunc prolixè, id iam breuiter dicam.

Conclusionem Libelli, & quid petatum sit, actionis inueniendæ modum tritum est; petit ergo Fiscalis pronunciari; quod Abbas S. Maximini, absque medio, ad Imperium pertineat, Prælatus Imperij sit, & quod propterea, Ordinarias & Extraordinarias Imperij Collectas, soluere teneatur, & Archiepiscopo Treuirensi: perpetuum silentium imponatur; siue, casu quo hoc non sit, vt saltem ad Collectarum solutionem teneatur; petitionem eiusmodi alternatiuam, pcedere posse decisum est.

N. 68.
Quæ peti-
tio non de
persona
Abbatis,
sed iure
quodam
Imperio ad
iudicando,
intelligen-
da.

Hanc petitionem sic intelligendam esse puto; vt non tam personam Abbatis Imperio adiudicari, quam ius quoddam, quod circa hanc dignitatem & totum Monasterium, quoad Superioritatem, quod dicunt, versatur: Alioquin, si de iure personali ageretur, posse locum habere putarem, quod dicitur, liberis personas, iuri nostro subiectas vendicari posse adiecta causa, scilicet de iure Romano, siue iure Canonum. per l. 1. §. 1. & que ibi traduntur, ff. de rei vind. Quemadmodum Abbas Monachum, Ciuitas Ciuem, Prælatus Clericum suum, adiecta eiusmodi causa vindicare potest: Item per actionem præiudicalem, siue Interdictum de libero homine exhibendo. Bart. in terminis, in l. 1. ff. de lib. hom. exh. Et quidem sic Abbas hic non potest vendicari, quasi proprietas eius spectet ad Imperium; sed quod ius in eum Imperium habeat subiectionis, vt potestas in Ciuem, quemadmodum in simili dicit Felin. in c. examinata. nu. 8. de iudicij, quod lis Laicorum super iure, annexo Ecclesiæ, possit dici esse de Ecclesiæ, & ob id libellum vendicantem Ecclesiæ exponendum putat, pro iure, quod Actori in Ecclesiæ competat. valereq; affirmat libellum, patroni dicentis, peto Ecclesiæ meam, quod hoc, nomine

N. 69.
Libere per-
sonæ qui-
bus actio-
nibus vin-
dicantur.

N. 70.
Ius Eccle-
siæ anne-
xum quo-
modo pe-
tendum.

serui.

seruitutis, largè ita accipi queat: Sic quoque quia Abbas, vt Ecclesiastica persona, Imperio subesse non potest, *per vulgata*; potest tamen ratione rerum, Regalium, Feudorum, vt sic non tam persona subiecta, quam res ipsa, & eius respectu, saltem persona videatur. Sic quoque res, quæ sunt in nullius bonis, vendicari non possunt, vendicatione scilicet directa, quasi nostræ, pro iure tamen quod nobis competit in iis, possumus a directa causa de iure Canonico. *Bart. in l. rem. §. loca sacra. ff. de rei vind.* Iura enim spiritualia vendicari, non quidem actione directa, sed vtili rei vendicatione possunt, cum directa competere non possit, cum ea non nisi competat ei, qui est dominus de iure Gentium vel Ciuili, vt in *l. in rem. ff. de rei vendic.* Sed bona Ecclesiastica vel spiritualia non sunt propriè in dominio nostro, vt in *§. in nullius. Inst. de rer. diuis. Innoc. in c. cum venerabilis. de relig. domib.* vbi textus est notorius, quod quis possit rem incorpoream vendicare, ratione iuris, quod habet in ea, & quia ista vtilis rei vendicatio quæ pro iure, quod nisi in re incorporali competit, datur, meo quidem iudicio nihil aliud est, quam Confessoria, idq; apertè ex ipso contextu, *Inst. de action. §. aequè relucet.* quod scilicet quemadmodum domino pro re corporali in rem actio, æquè si quis agat sibi ius esse in rem, actio competat, quam Iurisconsulti Confessoriam appellant, vt ego non videam, aliud sibi voluisse, cum hac adiectione causæ, quam Confessoriam, cum ea non quidem sit directa in rem actio, sed tamen in rem quamuis non directè, vt supra dixi; Et propterea sequitur, non aliam esse, quam Confessoriam, non illam vtilem rei vendicationem, quæ competit superficiario, nam id ex eo non sequitur, etiam si directa non competat; pro omnibus enim iuribus non modò pro seruitutibus, vt sunt Dominium, Iurisdictionis Imperium, Ius permutandi

N. 71.
Abbas quod respectu Imperio subesse possit.

N. 72.
Res nullius in bonis, quæ actione vindicentur.

N. 73.
Iure spiritualia quomodo vindicentur.

N. 74.
Actio confessoria pro qua re datur.

N. 75.
An nostro
casu' con-
fessoria sit
iustituta.

N. 76.
Nostro ca-
su non in-
stituta est
utilis rei
vindictio

N. 77.
Qua ratio-
ne Fiscalis
collectas
petierit.
N. 78.
Quæ actio
competat
pro tribu-
tis.

merum & mixtum, vel si quid est aliud, competunt actiones in rem confessoria & negatoria, vel quasi confessoria, vt dicit Bald. in rubr. C. de vsufr. n. 1. Bart. in l. si publicanus. §. in omnibus. ff. de publicanis. n. 5. sed vt probemus in terminis, non esse hic pro Abbatis vindicatione aliam institutam actionem, quam Confessoriam, adducam Innocentij verba in c. Abbate. sane. de verb. sign. qui perspicuis docet verbis: quod quando quis Abbatem, tanquam suum Subditum, vindicare velit, id actione Confessoria, facere debeat, quod quoque hoc casu sufficere ait; si quis probet, ius subiectionis sibi in Abbatem esse, etiam si non possideat, idq; probat latè, multis ad hoc adductis iuribus: Neque enim hic de status causa (quoad personam Abbatis) actum facile quis dicet, vt propterea utilis ei rei vindictio competat; cum, vt dixi, Abbas, vt libera, tum etiam vt Ecclesiastica persona, à Laicis considerari non possit; neque de causa status, seruus né an liber sit; sed de sola subiectione & eius iure, agatur; non enim nisi rei, non quidem Monasterij, quod in nullius bonis est, sed Iurium, Regalium, Vestigialium &c. intuitu, subiectus esse potest.

Et quia ex his liquet, non alia ratione Fiscalem Collectas petere, nisi quod Abbatem propterea, ad solutionem Collectarum, teneri velit; quæ cum ad Imperium pertinere dicat, meo quidem iudicio, non ineptè hoc facit, cū Baldus in l. i. C. de Annon. indubitanter asserat, nullam actionem pro tributis oriri posse: Nam si dicas personalem, malè; ait, dices; quia non sequeretur rem: si dicas, fore realem; quæritur rursus vnde ea veniat; omnis enim realis venit à iure, quod habetur de re, vt dominij; vel super re, vt seruitutis iure; Hic autem neutrum habet Fiscus in re tributaria; quia non habet in ea ius dominij vel quasi, vel seruitutis; Ergo non est actio realis ad tribu-

tributa: & ideò, inquit, idem est in munere & tributo: cū hodiè obligatio tributi ac muneris ordinarij siue extraordinarij æquiparentur, l. 1. C. de muner. patr. & concludit tandē officium Iudicis cōpetere, & suo officio accedere hypothecam, & illud officium Iudicis, posse, per modū actionis, in exercitium contra soluere debentem Collectam; in quo tamen dissentit ab eo Thomas, & rectè quidem meo iudicio, quod iam oriatur actio realis ex tacita hypotheca, quæ contrahitur ratione iurisdictionis cum Principe, *can. si. c. 11. q. 1.* pariter etiam cum Vniuersitate, ratione administrationis, cum Republica & pupillo, cum scripta sit realis actio pro rebus mobilibus, ac pro his, quæ solo continentur, & adiecta ait causa posse sic rem vendicari. Igitur ex hac tacita hypotheca, qua inspecta, omnia prædia reperiuntur obligata, solutioni munerum oritur actio realis hypothecaria, & venit à Iure quasi dominus seruitutis, *c. quo iure. distinct. 8.* Ex quibus apparet, non potuisse Fiscum petere Abbatem Treuir: ad Collectas, nisi primùm pronunciaretur Subditus, vt sic præiudicialis hæc videatur actio, & sic de ea agi nondum posse.

Concludo igitur Confessoriam institutam, & quia Recessus Imperij apertè Fiscali mandat; quod is, ratione Contributionum, hosce Processus instituere debeat, eaq; principalis sit intentio Imperij, cum, vt ex §. *Unde alibi* patet, non multum curet, cui pareant Status Imperij, modò Contributiones soluantur, & hypothecaria locum non habeat, nisi certum debitum subsit, nec ante nascatur, & hæc obligatio de futuro pendeat, & ea locum, de futuris præstationibus & incertis, habere non possit; videtur sanè, quoad præstationes, condictio ex lege seu Constitutione danda, cum, vt dixi, pro iis futuris, de præsentibus, & in genere nulla actio sit, vt in quæstione

N. 79.
An hypothecaria actio, competat pro tributis.

N. 80.
Concluditur actionem confessoriam institutam.

N. 81.
Et condictionem ex lege.

M

insti-

instituta videtur, quæ aliàs non daretur, si ordinaria actio adesset, vt est clarus text. *in l. i. ff. de cond. ex leg.* Nec refert, quod Baldus de officio Iudicis dicit; quia loquitur longè alio casu, de impositis his & iam debitis in specie, non de generali obligatione Collektorum tam præsentium, quam futurarum.

N. 82.
Quando
condictio
ex lege de-
tur.

Nec me mouet, non prius ad condictiōem ex lege seu Constitutione confugiendum, nec eam dari nisi in defectum actionis ordinariæ, & sic, quando alia, ipsa noua lege seu Constitutione, introducta est. Respondeo enim ex prædictis satis apparere, nouam actionem, ex Constitutione hac, introductam; Concludo ergò, præsertim quoad alternatiuam petitionem, Condictiōem ex Constitutione Imperij, anno 48. institutam.

An probata?

N. 83.
1. Ratio.
Fiscalis ex
matricula
imperij.

N. 84.
2. Ratio.
Ex priuile-
giis Maxi-
miliani &
Caroli V.

N. 85.
3. Ratio.
Ex priuile-
giis exem-
ptionis
Cæsareis,

N. 86.
4. Ratio.
Ex confes-
sione par-
tis,

Primò adest Matricula, quæ quamuis non probet, vt deduxi in loco meo Fiscalis, contra *Niddegeßhausen & Braunschweig* tamen nonnullam præsumptionem facere ex his, quæ ibi scripsi, patet. Huic præsumptiunculæ accedit vrgentissima ratio, quod Ep̄s ratione priuilegij à Maximiliano & Carolo V. Imperatoribus dati, inuestierit Abbatem, non suo sed Imperatoris nomine; quibus litteris fatetur apertè, Monasterium esse membrum Imperij insigne; deinde, habere Regalia, Iura & Feuda ab Imperio. Huic accedit, quod, ex exemplis priuilegiorum, ab Abbate productorum, & ab Imperatoribus confirmatorum, luce clarius constat: datum Monasterio priuilegium, ne cui in perpetuum subsit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis: Confirmatur hoc quoque per confessionem Partis, *ad r. & 5. art. pos.* vbi fatetur, quod sit Prelatus Imperij, quamuis cum qualitate; Et *secundus testis ad r. Int.* dicit; se semper audiuisse, q̄ dictum
Mona-